

Farní společenství



prosinec 2008/leden 2009

cena: *dobrovolný příspěvek*

Proseč Nové Hrady Perálec

Milí farníci,

prožíváme období adventu - očekávání příchodu Ježíše Krista. Je to zároveň doba, kdy se chystáme uzavřít občanský rok. Chceme ho uzavřít dobře a poctivě, tak doháníme co jsme ještě nestihli a dohonit se dá, hodnotíme co se podařilo a co ne, abychom mohli v novém roce začít lépe poučení z předchozích nezdarů a povzbuzení z úspěchů. Myslím si, že před Vánocemi stojí za úsilí zhodnotit i průběh uplynulého roku na duchovní rovině našeho života. Jak jsme jej prožili, kde máme své silné či slabé stránky, kde máme rezervy či kde se nám nedostává. Je pro nás výborné, že můžeme svůj život nahlížet z Boží perspektivy. Jistě je pro náš duchovní život důležité toto hodnocení spojit i s Božím odpuštěním ve svátosti smíření. Přeji Vám, aby to byl pořádný krok na cestě k Vánocům (narození Ježíše), ale i do Nebeského království.

Přeji Vám všem i Vaším blízkým radostné a požehnané prožití svátků narození Ježíše Krista. Ať s Ním jako malým dítětem prožijeme nádherné chvíle našeho života.

Žehná otec Zdeněk

Prosba

Rád bych vám svěřil i věc, která mi leží na srdci. Je to jedna z potřeb našeho farního společenství v Proseči, služba kostelníka. Zatím na moji prosbu nikdo neodpověděl. Asi nikdo nemá dost odvahy, času nebo síly. Služba kostelníka je odpovědná, ale i krásná a požehnaná. Vždyť je to péče o chod Božího domu. Myslím si, že tato služba nemusí být záležitostí pouze jednoho člověka, neboť nám všem záleží na našem kostele. Můžeme si ji rozdělit (vždyť se už také děje, např. při úklidu) nebo se v nějakém časovém intervalu střídat.

S důvěrou prosíme o Boží pomoc při hledání řešení této naší potřeby.

Jak je to s dárky?

Byl jsem na návštěvě u jedné babičky a ta mi vyprávěla tento příběh svých vnoučat:

Když vidím současné předvánoční nákupní běsnění, vzpomenu si na rozmluvu dvou šestiletých děvčátek před mnoha lety o Vánocích:

„Co ti dal Ježíšek pod stromeček?“

„Ježíšek nic, ono je to úplně jinak. Víš, na Vánoce oslavujeme Ježíšovy narozeniny. Když má někdo narozeniny, chceme mu udělat radost, a to nejčastěji dárkem. Ježíšovi nemůžeme dát dárek, je Bůh a všechno mu patří. Ale uděláme mu radost, když se máme všichni rádi, a tak si dáváme dárky navzájem. Maminka s tatínkem nám něco pěkného koupí, ale já peníze nemám, takže každému koho mám ráda, namaluji obrázek.“

Kéž by se i dnes našlo mnoho maminek, které smysl Vánoc takto dětem vysvětlí.

Přeji Vám všem, ať největším darem, který dáme či dostaneme, je LÁSKA, neboť Bůh nás jí obdarovává nekonečně více a stále.

P. Zdeněk Mach

Obsah

- Jak je to s dárky?
- Vladimír Tesař (1.část)
- Adventní setkání pro mladé muže
- Kalendář, pozvánky
- Babička
- Film Ivetka a hora
- Přehled intencí
- Župní turnaj v malé kopané
- Televize dobrých zpráv
- Informace z farní charity
- Třetí orelský ples
- 21. srpen 1968 (dokončení)



Vladimír Tesař

Narozen 20.10.1924.

Studia na Státní grafické škole v Praze, 1945-1950 Akademie výtvarných umění (grafická speciálka prof. Vladimíra Pukla), 1950-54 Akademie múzických umění (obor scénické výtvarnictví u prof. Františka Trösterera). V letech 1954-59 byl asistentem grafické speciálky AVU v Praze. Jeho rozsáhlé výtvarné dílo zasahuje do oblasti malby, grafiky, kresby, ilustrace, filmového plakátu, scénografie i realizace animovaných filmů. Jeho tvorba osciluje mezi podněty z vnějšího světa a hlubokými vnitřními prožitky, od osobitě vyjádřených reálných motivů po abstraktní znaky a symboly. Přitom je však vnitřně jednotná. Vladimír Tesař vytvořil množství knižních ilustrací děl prozaických, hlavně však poezie, měl řadu samostatných výstav, zúčastnil se velkého počtu výstav kolektivních doma i v zahraničí a je zastoupen ve sbírkách Národní galerie v Praze a v mnoha dalších veřejných i soukromých sbírkách doma i ve světě.

Znali jste ho, či ne ?

Býval zde v Proseči, na Pasekách - v různých ročních obdobích, už od roku 1970.

Jeho velkým přítelem byl náš prosečský pater Josef Čechal. Věřím, že se spolu již řehtají, jako kdysi.

„Milostí Boží jsem to co jsem a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo“ (1 Korinským 14-15).

Ak. arch., ak mal., grafik Vladimír Tesař zemřel po krátké nemoci dne 12. října 2008 ve věku nedožitých 84 let.

-tolik parte

Vladimír byl bohém a já myslím, že v tom nejkrásnějším slova smyslu. Dar svobodné duše si nenechal od nikoho vzít. Úzkostlivě ji střežil, neboť (patrně je to protimluv) byl bohémem navýsost odpovědným, odpovědným za hřivny, které mu byly svěřeny, jejichž rozmnožení není možné bez svobody duše. Tvořil, přetavoval, hledal, nabízel, obdarovával a šel. Nevím, ale domnívám se, že ve svém životě bytostně potřeboval procházet martyriem hledání svých vlastních cest – nemohl přijmout cesty doporučené a prošlapané, musel, potřeboval najít svou cestu, po níž se vydá a po níž půjde ze své vlastní vůle a na svou odpovědnost.

Z jeho svobody snad i plynul vztah ke Stvořiteli, myslím, že ho bral velmi vážně a odpovědně. Snad tedy i proto (patrně opět protimluv) dlouho nepřijal křest (až v roce 1999).

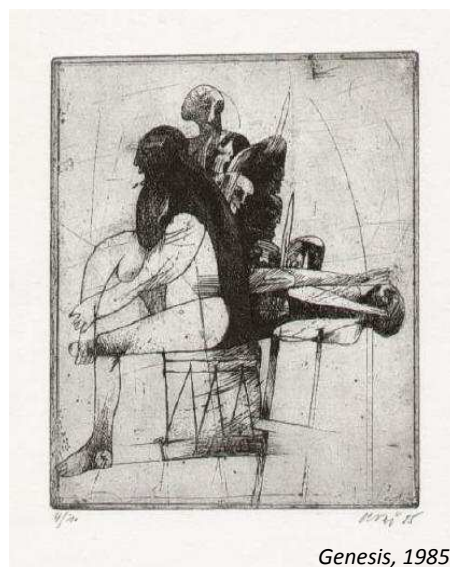
„Vezmi kříž svůj a následuj mě“ – věřím, že právě tohle Vladimír dělal po celý svůj život aniž by se pyšně domníval, že na téhle cestě již je. Jen s pokorou úporně hledal stopu a šel. Přijal veškerou odpovědnost za všechny dary, kterých se mu dostalo, se současným vědomím a odpovědností za své nedokonalosti a šel, šel a hledal stopu, nic nepředstíral – byl a v podstatě zůstal nahý. Šel v reálně

vnímaném čase, v němž je třeba každodenně znovu nalézat cestu, s vědomím své odpovědnosti a s vědomím, že přijdou puchýře, zlomeniny a bude nutné hledat skrýš před mrazem a vichřicí, avšak za velmi niterného přijetí „buď vůle Tvá“.

To je můj pocit, „o čem“ byl Vladimír a současně i má zpráva o tom, že by bylo velkou škodou o něm nevědět a nemít možnost se alespoň trochu obohatit z jeho cesty.

Jiří Černý

- dokončení příště



Genesis, 1985

Adventní víkendové setkání pro mladé muže v kněžském semináři

Na rozmezí starého a nového církevního roku se uskutečnilo v pražském semináři již tradiční adventní setkání. Všech 21 bohoslovců, kteří se v Praze připravují na kněžskou službu, si pro nás připravilo velice zajímavý program. Zúčastnilo se ho asi 50 kluků, ale i mladých pánů ze všech koutů naší české provincie (samozřejmě, že nejpočetnější byla naše královéhradecká diecéze). Program byl zaměřen na ztišení se před

nadcházejícím adventem a na poznání sebe, sv. Pavla, bohoslovců, semináře i účastníků mezi sebou navzájem. V sobotu s námi slavil mši sv. otec biskup Václav Malý a v neděli nás poctil svojí návštěvou dokonce pan kardinál Miloslav Vlk. Myslím, že se setkání vydařilo a že tu byly vytvořeny dobré podmínky prostřednictvím modlitby a meditace nad Písmem svatým, pro kvalitní začátek adventu. Bohoslovci nabídli také spoustu skupinek, ve kte-

rých se debatovalo nad různými tématy od „nuda v kostele“ až k satanismu a okultismu. Nechyběl ani prostor pro prohnání míče v tělocvičně i na hřišti. Samozřejmě o nás bylo dobře postaráno i jinak, takže i naše žaludky byly spokojené. Inu, zjistili jsme, že se pražští bohoslovci nemají vůbec špatně... :-).

Pavel Vích

	MŠE SVATÁ:		
15. 12. pondělí	Proseč:	7.45	
	Chotovice:		17.00 náboženství
17. 12. středa	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
	Nové Hrady:	8.00	7.30 modlitba růžence
18. 12. čtvrtek	Proseč:	7.45	20.00 setkání mladých manželů
	Nové Hrady:	18.00	rorátní 16.00 svátost smíření
19. 12. pátek	Proseč:	17.00	
20. 12. sobota	Proseč:	7.00	rorátní 15.30 koncert GEMA
		17.30	17.00 modlitba růžence
21. 12. neděle 4. neděle adventní	Proseč:	8.00	15.00 - 17.00 svátost smíření
	Nové Hrady:	9.30	
	Perálec:	11.00	
22. 12. pondělí	Proseč:	7.45	
24. 12. středa Štědrý den	Proseč:	24.00	Půlnoční mše sv.
	Nové Hrady:	22.00	
	Perálec:	16.30	Vigilie narození Páně pro děti.
	Chotovice:		15.30 zpívání u jesliček
25. 12. čtvrtek Narození Páně	Proseč:	8.00	
	Nové Hrady:	9.30	
	Perálec:	11.00	
26. 12. pátek sv. Štěpána	Proseč:	8.00	14.30 vánoční besídka v sokolovně
	Nové Hrady:	9.30	
	Perálec:	11.00	
27. 12. sobota	Proseč:	19.00	17.00 koncert NAŽIVO
28. 12. neděle Svatá Rodina	Proseč:	8.00	Při mši sv. obnova manželských slibů a na závěr žehnání rodinám.
	Nové Hrady:	9.30	
	Perálec:	11.00	
29. 12. pondělí	Proseč:	7.45	
31. 12. středa	Proseč:	17.30	Poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku.
	Nové Hrady:	16.00	
1. 1. čtvrtek Matky Boží, Panny Marie	Proseč:	8.00	Na závěr mše sv. žehnání tříkrálovým koledníkům.
	Nové Hrady:	9.30	
	Perálec:	11.00	
2. 1. pátek	Nové Hrady:	17.00	16.00 svátost smíření
	Proseč:	18.30	
3. 1. sobota	Proseč:	18.30	18.00 modlitba růžence
	Chotovice:	16.30	16.00 modlitby za duchovní povolání

Kalendář 1. část



Rok 2009

V novém roce přejeme si, by nám Pán Bůh zdraví dal a těm našim dobrým snahám hojně požehnal.

Pod ochranou Matky Boží chceme prožít každý den, všechno konat k chvále Boží z čisté lásky jen.

Svatý Josefe, vypros nám, by Pán žehnal rodinám, ať v nich svornost, láska kvete jako v domku v Nazaretě.

Prosíme tě, Otče v nebi, pošli nám též více kněží, aby nás i naše děti k tobě vedli svou obětí.

Budiž Bohu čest a chvála, že se o nás stále stará tento den i celý rok jeho Prozřetelnost.

Marie Šplíchalová, Nové Hrady

„Mami, stromeček hoří!“

„Neříká se hoří, ale svítí.“

„Mami, záclony už taky svítí.“

SRDEČNĚ VÁS ZVEME
NA ADVENTNÍ KONCERT INSTRUMENTÁLNÍ SKUPINY

GEMMA SOPOTNICE

V SOBOTU 20. PROSINCE 2008 V 15.30 HOD.

V KOSTELE SV. MIKULÁŠE V PROSEČI

VÝTĚŽEK BUDE VĚNOVÁN NA PROJEKT „POSTAVME ŠKOLU
V AFRICE“

Zveme Vás na desáté Vánoční prozpěvování
s Náhodným seskupením

naživo

Proseč - sobota 27. 12. 2008 v 17 hodin - kostel sv. Mikuláše

Krouna - neděle 28. 12. 2008 ve 14 hodin - evangelický kostel

Nové Hrady - neděle 4. ledna 2009 ve 14 hodin - zámek

Luže - neděle 4. ledna 2009 v 17 hodin - poutní kostel Panny Marie

- Chlumek

Kalendář 2. část

	MŠE SVATÁ:		
	Proseč:		
4. 1. neděle 2. neděle po Narození Páně	Proseč:	8.00	
	Nové Hrady:	9.30	15.30 - 17.00 svátost smíření, adorace
	Perálec:	11.00	
5. 1. pondělí	Proseč:	7.45	
	Chotovice:		17.00 náboženství
6. 1. úterý Zjevení Páně	Proseč:	17.00	
	Nové Hrady:	18.30	
7. 1. středa	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
	Nové Hrady:	8.00	7.30 modlitba růžence
8. 1. čtvrtek	Proseč:	7.45	
9. 1. pátek	Proseč:	18.30	po mši sv. setkání mládeže
10. 1. sobota	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
11. 1. neděle Křtu Páně	Proseč:	8.00	15.00 - 17.00 svátost smíření, adorace
	Nové Hrady:	9.30	pro děti
	Perálec:	11.00	
12. 1. pondělí	Proseč:	7.45	
14. 1. středa	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
	Nové Hrady:	8.00	7.30 modlitba růžence
15. 1. čtvrtek	Proseč:	7.45	
16. 1. pátek	Proseč:	17.00	po mši sv. setkání mladších dětí
17. 1. sobota	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
18. 1. neděle 2. neděle v mezidobí	Proseč:	8.00	
	Nové Hrady:	9.30	
	Perálec:	11.00	
19. 1. pondělí	Proseč:	7.45	
	Chotovice:		17.00 náboženství
21. 1. středa	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
	Nové Hrady:	8.00	7.30 modlitba růžence
22. 1. čtvrtek	Proseč:	7.45	
23. 1. pátek	Proseč:	17.30	po mši sv. setkání starších dětí
24. 1. sobota	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
25. 1. neděle 3. neděle v mezidobí	Proseč:	8.00	
	Nové Hrady:	9.30	
	Perálec:	11.00	
26. 1. pondělí	Proseč:	7.45	
28. 1. středa	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
	Nové Hrady:	8.00	7.30 modlitba růžence
29. 1. čtvrtek	Proseč:	7.45	
30. 1. pátek	Proseč:	17.30	
31. 1. sobota	Proseč:	17.30	17.00 modlitba růžence
1. 2. neděle 4. neděle v mezidobí	Proseč:	8.00	
	Nové Hrady:	9.30	pro děti
	Perálec:	11.00	

***Pamatuj si, že
babička je ta největší
výhoda, jakou každé
dítě má.***

Babičky jsou nejlepší v zachování tajemství. Babičky jsou za všechny peníze. Každý nutně potřebuje babičku.

Kdo je ta babička?

Babičky jsou lidé, kteří se těší z toho, že slyší mimina dýchat do telefonu.

Babičky jsou stvořené jako peřinka, aby se k nim človíček mohl přitulit.

Babičky mívají bezedné kabely.

Babičky přinášejí květinčky, když vám umře vaše zvířátko, posadí se a pláčou s vámi.

Babičky mívají staré nohy a mladá srdce.

Každý, kdo má babičku, je bohatý.

Babičky nevdají, když jí v noci vlezete do postele a řeknete: „mám pyhamko...“ pokud se nebudete vrtět, tak to bude nádherné.

Babičky zpívají falešně, ale i hezky.

Stát se babičkou, co víc?...

Stát se prababičkou, je nádherné: jednu chvíli jsem matka, v příští chvíli vševědoucí, důvěrná a soucítící stařena - krásné!

Babičky si nikdy nevšimnou, že by zestály, pokud je dokonale vnoučata nepřečtou – pečlivě sledují vrásky, hnědé skvrny, šediny, a pak laskavě se soucitem pronesou: „Ty jsi ale hodně stará, babi, vid?...“ no a co, je třeba to konečně přiznat.

Babička je výjimečná tím, že tu pro nás vždycky je. Vždycky!

prababička

Film Ivetka a hora

Ve středu 19. listopadu 2008 měl v královéhradeckém artkině Central premiéru výjimečný dokument Ivetka a hora, který natočil český režisér Vít Janeček. Film vzbudil pozornost díky své spirituální tematice a svou úspěšnou předpremiérovou projekcí na Mezinárodním festivalu dokumentárních filmů na podzim v Jihlavě.

V srpnu 1990 si tři děti – desetiletá Ivetka, jedenáctiletá Katka a jejich sedmiletý bratr Miško hrály u lesa na hoře Zvir na Lubovnianské vrchovině na severovýchodním Slovensku. Z lesa se začaly najednou ozývat podivné zvuky, které děti vystrašily. Schovaly se v blízkém seníku, ale zvuky se stále blížily aniž bylo cokoli vidět. Strach dětí se stupňoval, až je napadlo modlit se: „Maria, matko naše, skryj nás pod svůj plášť...“ Najednou vše ustalo a obě dívky spatřily naproti sobě v seníku sedět Pannu Marii. Ve filmu to vypráví jeho titulní hrdinka Iveta Korčáková. S Katkou se vzájemně zkoušely, zda vidí totéž, ptaly se jedna druhé, co má postava na sobě – a vše se shodovalo. Panna Maria prý doprovodila děti do vesnice.

Rodiče jim vše rozmlouvali, vrátili se s dívkami na místo a ony se s Marií opět setkaly.

Začaly se na místo vracet, postupně se k nim přidávali i poutníci a po čase se k místu přihlásila i církev. Vidění se opakovala každý měsíc až do 6. srpna 1995, místo navštívily statisíce lidí.

Film zachycuje osobní příběh, životní a vnitřní zkušenosti jedné z vizionářek s odstupem několika let. Zda šlo na východním Slovensku v letech 1990-1995 o pravá zjevení, stále řeší církevní komise.

Obec Litmanová se nedávno stala oficiálním poutním místem. Toto místo navštívila naše mládež při svém prázdninovém putování.

Marie Kulhavá



Přehled intencí a žalmů

Proseč:

2. 1. Za Antonína Bartoše, manželku a tři dcery.
4. 1. Za Josefa a Marii Roušarovy a Annu Vraspírovu.
7. 1. Za Lukáše Hromádku a celou rodinu.
8. 1. Za Františka Malého a jeho rodiče.
9. 1. Za Zdenka Šedu a jeho manželku.
10. 1. Za manžele Nápravníkovy.
11. 1. Za Marii a Stanislava Sokolovy, rodiče a sourozence.
14. 1. Za manžele Hlaváčovy a jejich rodiče.
15. 1. Na poděkování za 75 let života.
16. 1. Za Rudolfa Vícha, manželku, dceru a celou rodinu.
18. 1. Za Josefa Řebíčka a celou rodinu.
21. 1. Za Josefa Vlčka a jeho rodiče.
23. 1. Za Václava Košnara, manželku, syna a snachu.
28. 1. Za Josefa Švece, rodiče, sourozence a za živé i zemřelé z těchto rodů.

Nové Hrady:

intence

1. 1. Za Josefa Chadimu, jeho rodinu a za uzdravení dítěte.
3. 1. Za rodiče Víchovy a Kuchtovy a živé i zemřelé členy těchto rodů.
4. 1. Za víru dcery a její rodiny.
7. 1. Za Aloise šplíchala, manželku a rodinu Odehnalovu.
11. 1. Za Josefa a Marii Boštíkovy a duše v očistci.
14. 1. Za Marii Hyžovou, rodiče a celý rod.
18. 1. Za živé i zemřelé členy rodiny Nešporovy a na dobrý úmysl.
21. 1. Na poděkování za dar života, ochranu rodin a porozumění.
25. 1. Za rodinu Šiklovu.
28. 1. Za Františka a Annu Kaupovy a rodiče z obojí strany.
1. 2. Za Zdeňka Sokola a rodiče z obojí strany.

žalmy

21. 12. Dáša Nováková
24. 12. Romana Poslušná
25. 12. sbor
26. 12. Růžena Odehnalová
28. 12. Marie Nádvorníková
31. 12. Petr Poslušný
1. 1. Karel Vopařil
4. 1. sbor
11. 1. Romana Poslušná
18. 1. Dáša Nováková
25. 1. Růžena Odehnalová
1. 2. Anežka Nováková

Babička se udiveně vyptává Pepíčka:

„Proč chceš pod stromeček dvě soupravy elektrických vláček?“

„Chci si s nimi hrát, i když je táta doma!“

Župní turnaj v malé kopané - vítězství Proseče

Již po čtvrté se vypravili naši orlové na župní turnaj v malé kopané, který se uskutečnil v sobotu 13.9.2008 opět v Hlinsku. Na turnaj vyrazili ve složení: Brůna Ondřej (kapitán, brankář), Brůna Vojtěch, Klapal Lukáš, Šplíchal Jiří, Šplíchal Zdeněk, Roušar Tomáš.

Letošního ročníku se zúčastnily čtyři týmy: Orel Přelouč, Orel Dolní Dobrouč, Orel Proseč a domácí Orel Hlinsko. Nejprve se jednotlivé týmy utkaly systémem „každý s každým“ a poté dle umístění ve skupině následovalo semifinále (1. – 4., 2. – 3.), utkání o bronz a finále. Utkání v základní skupině se hrálo 1x15 minut, utkání o umístění 1x20 minut.

V zahajovacím utkání turnaje se naši hráči utkali s orly z Přelouče. Po celé utkání byli naši orlové jednoznačně lepším týmem, a proto si hned na úvod turnaje připsali jednoznačné vítězství 5:0!. Třikrát se trefil Lukáš, dva přesné zásahy přidal Vojta.

V druhém utkání změřilo naše mužstvo síly s orly z Dolní Dobrouče. První polovina utkání byla z obou stran velmi opatrná, oba týmy se zaměřily především na defenzivu. Výraznější šance byly k vidění až ke konci zápasu, ovšem oba brankáři předváděli bezchybné zákroky, a proto utkání skončilo bezbrankovou remízou.

Domácí tým z Hlinska čekal naše orly až v posledním utkání. Skóre zápasu otevřel Tomáš. S ubíhajícími minutami narůstal tlak domácího týmu, kterému se podařilo pár minut před

koncem, během jedné minuty, dvěma přesnými zásahy utkání otočit a zvítězit 2:1.

SEMIFINÁLE: Orel Proseč x Orel Dolní Dobrouč 3:2

Po odehrání všech zápasů základní skupiny patřila našemu mužstvu druhá příčka. V semifinále nás čekalo opět družstvo Dolní Dobrouče. Tempo hry bylo hned od první minuty vysoké, obě mužstva si vypracovala na úvod utkání několik slibných příležitostí, z nichž jednu dokázal proměnit Lukáš. Z vedení se naši hráči dlouho neradovali, neboť soupeř dokázal odpovědět o chvíli později. Ovšem vyrovnaný stav také netrval dlouho. Po krásné kombinaci našeho týmu se trefil Vojta. Orlům z Dolní Dobrouče nezbylo nic jiného než vrhnout všechny síly do útoku. Přes všechnu snahu našich hráčů se soupeři podařilo pár minut před koncem utkání vyrovnat. Poté se už oba týmy soustředily na obranu a pomalu začaly myslet na blížící se prodloužení. V poslední minutě utkání ovšem orlové z Dolní Dobrouče udělali v obraně obrovskou chybu, kterou dokázal Tomáš potrestat, a proto se naši hráči mohli těšit na finále!

FINÁLE: Orel Hlinsko x Orel Proseč 3:6

V něm naše orly nečekal nikdo jiný než domácí družstvo. Ovšem nutno dodat, že před finálovým turnajem už domácí nepůsobili tak sebejistým dojmem, neboť v turnaji několikrát zaváhali a často dělali jednu chybu

za druhou. Utkání sice začali nápor, ovšem opět udělali v obraně hrubou chybu, kterou Lukáš dokázal lehce potrestat a dostat tak naše orly do vedení. Hlinsko se svou odpovědí dlouho neotálelo a dvěma rychlými góly utkání otočilo. V tuto chvíli to vypadalo, že se domácí rozehráli a už vedení nepustí. Jenomže opak byl pravdou. Obránci Hlinska během půl minuty vyrobili dvě obrovské chyby v obraně, které dokázal Lukáš nekompromisně potrestat a strhnout tak vedení opět na stranu našich fotbalistů. Po těchto vstřelených gólech se naši orlové zatáhli do obrany a trpělivě vyčkávali na chyby soupeře. Po dalších chybách soupeřovy obrany se dokázal střelecky prosadit ještě Tomáš a po něm dvakrát skóroval Jirka. Poslední dvě minuty finálového zápasu už byly pouhou formální záležitostí, neboť o vítězi turnaje už bylo rozhodnuto. Tečku za utkáním nakonec udělali domácí, kterým se podařilo v poslední minutě ještě snížit na konečných 3:6!

Po závěrečném hvizdu rozhodčího mohli naši hráči začít oslavovat. Na čtvrtý pokus se konečně dočkali vítězství! Tento úspěch si naši hráči bezesporu zasloužili. Na turnaji se naši fotbalisté prezentovali účinnou a divácky atraktivní hrou. Po celý turnaj předváděli krásné kombinace, které mnohokrát zastavovala až konstrukce soupeřovy branky! Všem hráčům děkujeme za vzornou reprezentaci naší jednoty a přejeme jim, aby v příštím roce vítězství obhájili.



Televize dobrých zpráv

TV NOE je nekomerční satelitní televizní stanice.

TV NOE přináší poučení, dobrou zábavu, je dobrým zdrojem informací z křesťanského světa, nezapomíná na zábavu a humor, je televizí pro vaše děti, vnoučata. Vysílá zpravodajství z Vatikánu, duchovní pořady a přenosy mší svatých, hudbu, cestopisy, vesmírná poznání, národní parky světa, misie...

Pořady můžete spoluvytvářet svými

nápady a příspěvky.

Signál TV NOE je zachytitelný na celém území České republiky i na Slovensku. Předpokládaný dobrovolný příspěvek je 2-3 Kč denně. Děkujeme. Program vychází i na internetu a teletextu TV NOE. Za členy přátel Klubu TV NOE je vždy ve středu sloužena mše sv. Nabízí se vám úžasná možnost být s TV NOE



ve světě křesťanů. Není to úžasné, že můžeme v dnešním ateistickém světě být s Církví a s Církví plně žít? Prosím, staňte se členy klubu přátel TV NOE, podpořte dobré dílo.

Přihlášky a informace přímo na TELEPACE, Kostelní nám. 2, 702 00 Ostrava 2, nebo prostřednictvím vašeho KaNoe (kamarád TV Noe a KAPR Radio Proglas) a nebo na internetu www.tvnoe.cz.

Věnujte nám své sepnuté ruce.

Na setkání s vámi se těší váš KaNoe

Marie Soukalová, Proseč

Informace z farní charity

Připravila
Ludmila Chadimová

PŘÁTELSKÁ NÁVŠTĚVA V MORAVSKÉ TŘEBOVÉ

Dopoledne 7. října uživatelé a zaměstnanci denního stacionáře zavítali na přátelskou návštěvu Denního stacionáře „Domeček“ v Moravské Třebové. Konal se u nich den otevřených dveří, a proto jsme využili příležitosti k navázání nových přátelství a načerpání inspirace k další práci. Uživatelé „Domečku“ si pro návštěvníky připravili vystoupení, při kterém zpívali a hráli na hudební nástroje.

Bylo to moc pěkné a všichni jsme je odměnili potleskem. Nenechali jsme si ujít ani pozvání na občerstvení - podávala se káva, čaj a zákusky. Všichni společně jsme si popovídali a na závěr jsme si prohlédli všechny prostory využívané denním stacionářem. Odjžděli jsme s pocitem příjemně stráveného dopoledne a se slibem, že se zase někdy přijedeme podívat.

SOUTĚŽENÍ V BRNĚ

V úterý vyrazili zástupci uživatelů Denního stacionáře v Chotovicích – Slávka Jirušová, Věra a Tomáš Fuchsovi – v doprovodu asistentů Andreyky Krýdové a Pavla Řemínka na soutěžní klání tělesně postižených spoluobčanů do Brna. Tato akce byla pořádána u příležitosti výstavy zdra-

votních pomůcek na brněnském Výstavišti. Všichni tři naši zástupci soutěžili s velikým nasazením, a to také bylo vidět, všechny úkoly zvládli bez větších problémů. Po ukončení soutěžního klání si pochutnali na dobrém obědě a vypravili se na zpáteční cestu. Domů se všichni vrátili v pořádku a také spokojeni s dosaženými výsledky.

HURÁ ZA KULTUROU

Další akcí, které se zaměstnanci a uživatelé denního stacionáře zúčastnili, byla návštěva kina v Litomyšli. Zde byla uváděna předpremiéra filmu Anglické jahody. Film pojednává o událostech 21. srpna 1968. Po skončení promítání proběhla beseda s hlavními představiteli filmu, režisérem, producentem a dalšími, kteří se na výrobě filmu podíleli.

Film byl určen především pro studenty středních škol, kteří měli možnost se k námětu filmu vyjádřit a také klást otázky. Autoři nejzajíma-

vějších dotazů obdrželi CD s písničkami, které ve filmu zazněly. I na nás se usmálo štěstí a díky otázce, kterou položila naše vedoucí Lenka Švecová, jsme CD získali i my. Otázka byla položena představitelům hlavních rolí Ivanu Luptákovu a Marii Štípkové – jak se jim hrálo ve filmu z doby, kterou nezažili a která se dnešním mladým lidem dost těžko popisuje a moc o ní nevědí?

Film, i když popisoval poměrně pohnuté události, byl velice pěkný a našlo se v něm i několik humorných scén, při kterých jsme se s chutí zasmáli.

MŠE SV. V DOMĚ SV. JOSEFA V CHOTOVICÍCH

V pátek 17.10. jsme se již podruhé sešli na mši svatou v kapli sv. Josefa. Příležitosti k bohoslužbě využili někteří uživatelé, zaměstnanci, ale také věřící z Chotovic. Prožili jsme spolu s otcem Zdeňkem příjemné společenství a načerpali tolik potřebnou sílu a chuť do naší nelehké práce. Jako vždy si otec Zdeněk vyšetřil čas na popovídání s uživateli a zaměst-

nanci denního stacionáře.

Listopadovou bohoslužbu zpestřilo ministrování malého Honzika Odehnala, který asistoval otcovi Zdeňkovi. Svého úkolu se zhostil velice dobře - moc mu to šlo. Všichni jsme mu prominuli některé nedokonalosti, vždyť je mu teprve 2 a půl roku. Ještě pár hodin tréninku a určitě z něho bude dobrý a spolehlivý ministrant.

STRAŠIDELNÝ MEJDAN

Všechny záporné pohádkové bytosti, které se i letos sešly ve strašidelném domě na návsi v Chotovicích, si své odpoledne velmi užily.

Přiletěly čarodějnice z dalekých vršků, dostavila se kostra ze záhrobí, bílá paní z hradeb, upíři, Jezinka a další a další.

Na začátku strašidelného mejdlování se všechny bytosti představily, některé se již několik set let neviděly a předvedly své strašecí umění.

Divoký taneční rej byl proložen několika soutěžemi, kde si všichni vyzkoušeli svůj um v chůzi po hradbách, házení kamenů do hradebního příkopu, malování strašidel...ti odvážní se ještě vydali za hučení silné vichřice po cestě za světýlkem, kde museli svou statečnost zpečetit podpisem.

Slet všech záporných postavicek se velice vydařil a se slibem za několik set dní zase ahoj, se všichni rozešli, rozletěli, vypařili...

Lenka Švecová

ADVENTNÍ TRHY



V Nových Hradech je několikaletou tradicí pořádání adventních trhů,

vždy je možné zakoupit adventní věnce, vítací věnce, výrobky z keramiky, textilu, drátkované zboží, vazby suché i vazby ze živých květin, koláče a ještě mnoho dalších drobností.

Letos jsme výrobky zaměstnanců a klientů farní charity nabídli i po mši svatou v Proseči. Doufáme, že i tady se trhy stanou neodmyslitelnou součástí první adventní neděle.

Máme obrovskou radost z toho, že se velké množství připraveného zboží prodalo a některých byl dokonce nedostatek. Již z výše výtěžku, který činil 17 800,-Kč je zřejmé, že máme co nabídnout a také to je velké ocenění naší práce.

Je teprve začátek adventu, ale my už přemýšlíme, co nabídnout na trzích velikonočních. Budeme si přát, aby tak veliký zájem o výrobky farní charity byl i v tuto dobu.

Marie Vopařilová

TŘETÍ ORELSKÝ PLES - 6.9.2008

První zářijovou sobotu pořádal Orel Proseč v sokolovně již Třetí orelský ples. Samotná příprava plesu začala několik týdnů před samotným plesem. Bylo potřeba zajistit sokolovnu, program, hudební skupinu, předtančení, sponzory, jídlo, pití, atd. Když už bylo vše zařízené, mohl začít samotný ples.

První hosté se začali sjíždět přibližně o půl osmé. Ondra Brůna a Venda Břeň zahájili ples o půl deváté. Při zahájení nezapomněli představit hudební skupinu MIX, která stejně jako minulý rok hrála nejen k tanci, ale i k poslechu. Dále pozvali všechny přítomné do výčepu a do kuchyně na výborné občerstvení. Následovalo předtančení, které, stejně jako vloni, zajistila taneční skupina z Chrastí.

Pásmo latinsko-amerických tanců v jejich podání bylo krásným zpestřením a obohacením celého večera. Po zahájení plesu se všichni výborně bavili. Někteří tančili, jiní si povídali, další zaháněli žízeň a hlad. Po jedenácté hodině přišlo na řadu krátké vystoupení mládeže Orla, která si připravila krásný večerníček pro dospělé, a sice Krakonošův zázračný čibuk z cyklu Krkonošské pohádky. Martin Břeň jako malý Večerníček na dětském kole sklídl velký úspěch. Ostatní role byly rozděleny následovně - hráli: Martin Roušar (Krakonoš), Hajný (Václav Břeň), Trautenberg (Honza Břeň), Anče (Mirka Peřinová), Kuba (Ondra Brůna), vypravěč (Tomáš Roušar). Samozřejmě ani v této epizodě se Trautenbergovi nepodařilo přelstít

Krakonoše.

Po tomto krátkém příběhu opět následovala volná zábava a po půlnoci si hosté mohli přijít vyzvednout ceny z tomboly. Kolem druhé hodiny se ples pomalu začal blížit ke svému konci.

Myslíme si, že se ples vydařil. Byl bohatý nejen svým programem, ale také občerstvením a tombolou. Jenom škoda, že zájemců o tuto společenskou událost z řad místních občanů a bohužel i mladých lidí, věřících, je stále málo! Doufáme, že příště se budeme těšit z lepší účasti.



21. srpen 1968 v Podměstí (3. část)

Bratr odjel. Nikde nikdo ho nečekal. Dlouho trvalo, než přišel rodičům dopis ze Švýcarska, plný naděje o splnění životního snu. Dostat se ven – na Západ. V pozdravu bylo psáno třesoucí se rukou: „Nemějte obavy. O mě je postaráno. Jsem v pořádku a zdrav. Váš syn Jiří.“ – Rodiče měli jiskřičku naděje.

Zatímco Jiří byl v táboře emigrantů, v zemi se usazuje cizí armáda. Projíždějí kolem nás ve dne i v noci. Na půdě u malé škvírky okna jsem s dětmi pozorovala obrněná auta a hřmící tanky. Slzy jsem neudržela. Rozhlas vyzýval k opatrnosti a klidu. Zprávy z celé země stíhaly jedna druhou, jedna zpráva, která proběhla rozhlasem, mě zneklidnila. Děti si hrály na vojáky. Na jedoucí auta zpozvzdálí dělaly pif pať. V autě, které projíždělo, postřehl důstojník podezřelý pohyb a do dětí střílel. Tato zpráva mě donutila udělat v hračkách dětí radikální pořádek. Všechno, co by představovalo pistolky a hračky na

vojáky, jsem odebrala, děti je už nikdy neviděly.

Spojenecká armáda se zabydlovala. My jsme museli zvykat jejich přítomnosti. Začínal život v napětí, pronásledování, nejistotě, strachu, násilí, udavačství. Obava byla z každého příštího dne. Bratr Jiří dostal nabídku emigrovat do Kanady. Nadešel den, kdy opouštěl Evropu. Na palubě letadla – člověk o berlích, invalida, odchází, opouští svoji zemi. Dostalo se mu pozornosti až příliš. Nikdo z posádky letadla nemohl pochopit rozhodnutí člověka s berlemi odejít do neznáma. Letecká společnost po domluvě s cílovým Montrealem přivítala řadového emigranta-invalidu trochu neobvykle. Chtěli Jiřímu dodat odvahu a sílu pro jeho lepší zítřek. Letadlo dosedlo, emigranti vycházeli. Přicházeli do země, od které každý očekával něco ze svého snu, ze svých představ o životě v západním světě. Všichni byli srdečně vítáni. Jiřímu se dostalo uvítání

samotným vedením letiště v Montrealu a sklenkou whisky. „Nechtěl jsem věřit, bylo to jako v krásném snu, jako v pohádce – ne skutečné!“ Jiřího povozili v limuzíně po montrealském letišti s patřičným českým výkladem. I do suterénu do podzemí se auto rozjelo.

Jiří byl předán emigračnímu středisku jako všichni co s ním přiletěli. Byla mu nabídnuta výuka řeči. Chodil pak půl roku do školy. Jeho kapesné, které dostával, bylo na ubytování a živobytí. Postupně dokázal našetřit i na auto, které pro něho bylo velmi důležité. Po půl roce se postavil na své „vlastní nohy“. Poznal přátele a známé. Často se v Kanadě potkal s emigranty Čechy i známými. O Jiřím byla zmínka před časem, kdy se rozhodoval o návratu domů. Život šel dál...

Tak se zapsal do paměti rodiny rok devatenáct set šedesát osm.

Marie Soukalová, Proseč

-konec

Farní společenství : časopis pro vnitřní potřebu farností Proseč, Nové Hrady a Perálec.

Duchovní správa tel.: 603 275 062.

Těšíme se na vaše příspěvky, které můžete zasílat na e-mail: fs@1969.cz

Uzávěrka příštího vydání: 15. 1. 2009.